

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องชีวิตและพันธกิจคริสตจักรขึ้นอยู่กับรากฐานความเชื่อ และแนวคิดจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ ทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ และหลักคิดหลักเชื่อของนักคริสต์ศาสนศาสตร์

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ภาษาไทย ฉบับปี ค.ศ. 1971 มีคำว่า “คริสตจักร” ปรากฏอยู่ทั้งหมด 106 ครั้ง (สมาคมพระคริสตธรรมไทย, 1998) โดยแปลมาจากคำว่า “เอกเคลเซีย” ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ต้นฉบับภาษากรีกซึ่งหมายถึง ชุมชน การประชุม หรือกลุ่มคน ส่วนใหญ่คำนี้จะถูกใช้ในการกล่าวถึงชุมชนของผู้เชื่อในเมืองใดเมืองหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง (เช่น กิจการของอัครทูต 5 : 11, 13 : 1, 14 : 23) (หมายถึง พระธรรมกิจการของอัครทูต บทที่ 5 ข้อ 11 บทที่ 13 ข้อ 1 และ บทที่ 14 ข้อ 23) แต่บางครั้งก็หมายถึงชุมชนของผู้เชื่อโดยรวม เช่น การที่เปาโลกล่าวว่าเขาได้ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้า (1 โครินธ์ 15 : 9) ดังนั้นคริสตจักรจึงไม่ใช่ตัวอาคารหรือองค์กร แต่หมายถึงชุมชนของผู้ที่เชื่อวางใจในพระเจ้า หรือ ผู้ที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า (Stanley J. Grenz, 2000 : pp.464-485) หลักการของพระคริสตธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรสามารถพบได้ในภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพ ที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้กล่าวถึงคริสตจักรรวมทั้ง “พระมหากษัตริย์” และ “พระมหากษัตริย์” ที่พระเยซูคริสต์ได้ประทานให้กับเหล่าสาวกของพระองค์

ชีวิตคริสตจักร

ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้บรรยายลักษณะชีวิตและพันธกิจของคริสตจักรผ่านทางภาพเปรียบเทียบ 4 ภาพ คือ (1) ประชากรของพระเจ้า (2) พระกายของพระคริสต์ (3) พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (4) ครอบครัวของพระเจ้า

1. คริสตจักร คือ ประชากรของพระเจ้า (เอเฟซัส 2 : 19, 1 เปโตร 2 : 9)

ในขณะที่ชาวอิสราเอลได้รับการเลือกให้เป็นพลเมืองของพระเจ้าผ่านทาง การสืบเชื้อสาย ในคริสตจักร ผู้คนจากทุกเชื้อชาติและภาษาได้รับการทรงเลือกให้เป็นประชากรของพระเจ้าผ่านทางองค์พระเยซูคริสต์ ดังนั้น ความเชื่อในพระเยซูคริสต์จึงไม่ได้เป็นเพียงเรื่องส่วนตัว แต่เป็นเรื่องของส่วนรวมด้วย ผู้เชื่อได้ติดสนิทกับพระเจ้าและมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกับพระองค์ในเวลาเดียวกันพวกเขาได้ติดสนิทกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ และมีความสัมพันธ์ที่สนิทสนมกันด้วย (Robert J. Banks, 1994 : p.260) จากความเข้าใจนี้ เราเห็นอย่างชัดเจนว่า คริสตจักรที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้าจะเป็นชุมชนแห่งความรักใคร่กลมเกลียว สมาชิกคริสตจักรจะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระเจ้าและกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในคริสตจักร

นอกจากพระคัมภีร์จะสอนว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นประชากรของพระเจ้าแล้ว ยังกล่าวต่อไปว่าผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิตของพระเจ้าด้วย อัครทูตเปโตรกล่าวว่า “แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้วเป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นประชาชาติบริสุทธิ เป็นชนชาติของพระเจ้า โดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศ พระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเลือกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2 : 9) พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นรากฐานของหลักคำสอนเรื่องการเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อทุกคน โดย มาร์ติน ลูเธอร์ ซึ่งยืนยันว่าผู้เชื่อแต่ละคนมีศักดิ์ศรี การทรงเรียก และสิทธิพิเศษจำเพาะพระพักตร์พระเจ้าเท่าเทียมกัน (David F. Wright., 1988 : p.90-91) ในขณะที่คริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าผ่านทางอาชีพต่าง ๆ ผู้เชื่อบางคนได้รับการทรงเรียกให้รับใช้พระเจ้าเต็มเวลา เช่น ศิษยาภิบาล และมิชชันนารี ผู้รับใช้พระเจ้าไม่ได้มีฐานะที่สูงกว่าหรือสำคัญกว่าผู้เชื่อคนอื่น ๆ แต่พวกเขาได้รับการแต่งตั้งและได้รับสิทธิอำนาจให้สนับสนุนและส่งเสริมผู้เชื่อทุกคนในการรับใช้พระเจ้า (Charles Van Engen, 1991 : pp.156-157) ด้วยเหตุนี้ คริสเตียนทุกคนจึงมีความรับผิดชอบต่องานที่ต่างกัน ของคริสตจักร มิใช่มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใช้เต็มเวลาเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้วคริสตจักรจะเจริญก้าวหน้าไปสู่ความไพบูลย์ของพระคริสต์ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกส่วนใหญ่ในชุมชนแห่งความเชื่อได้มีส่วนร่วมในการรับใช้ด้านต่าง ๆ ของคริสตจักรตามความสามารถของตน (เอเฟซัส 4 : 11-13)

2. คริสตจักร คือ พระกายของพระคริสต์ (เอเฟซัส 1 : 22-23, 1 โครินธ์ 12 : 12-31)

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศีรษะของกายนั้น (โคโลสี 1 : 18) ราฟ พี. มาร์ติน กล่าวว่า ภาพนี้พิสูจน์ว่าการกลับใจมาเชื่อพระเจ้าของคริสเตียนแต่ละคน นำไปสู่การเข้าเป็นส่วนหนึ่งในชุมชนของผู้เชื่อ ชีวิตใหม่ในพระคริสต์เป็นเรื่องส่วนบุคคลแต่ต้องอาศัยชุมชนในการเติบโตไปสู่ความไพบูลย์ในพระองค์ (เอเฟซัส 4 : 13) ดังนั้นการเป็นคริสเตียนจึงเกี่ยวข้องกับการตอบสนองส่วนบุคคลและการเข้ามาอยู่ในชุมชนของผู้เชื่อด้วย (Ralph P. Martin, 1980 : p.15)

ความเข้าใจนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตของคริสตจักรหลายประการ คือ สมาชิกของคริสตจักรจะต้องให้พระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิตอย่างแท้จริง คือ เชื่อวางใจในพระองค์ในฐานะขององค์พระผู้เป็นเจ้าดำเนินชีวิตในทุก ๆ ด้าน โดยพึ่งพาในพระองค์ และที่สำคัญ คือ ต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระองค์ผ่านทาง การอธิษฐานและการอ่านพระคัมภีร์ (ความเข้าใจนี้สอดคล้องกับคำตรัสเปรียบเทียบของพระเยซู ในยอห์น 15 : 1-17 ที่ว่า พระองค์ทรงเป็นเถาองุ่นและผู้เชื่อเป็นแขนงของเถานั้น)

ในเวลาเดียวกัน ความเข้าใจนี้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกของคริสตจักรต้องร่วมมือกันทำพันธกิจรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความสมัครสมานสามัคคี แม้ว่าผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นเหมือนอวัยวะของร่างกายที่มีความสามารถแตกต่างกัน แต่งานรับใช้ทุกอย่างในคริสตจักรจะต้องกระทำด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เมื่อผู้เชื่อคนใดหรือกลุ่มใดในคริสตจักรได้รับมอบหมายหน้าที่บางประการก็ไม่ได้หมายความว่าหน้าที่เหล่านั้นเป็นของพวกเขาเท่านั้น ผู้เชื่อคนอื่น ๆ ในคริสตจักรยังคงต้องมีส่วนรับผิดชอบในหน้าที่เหล่านั้นด้วย

นอกจากนั้น ภาพของคริสตจักรในฐานะพระกายของพระคริสต์ยังชี้ให้เห็นว่า สมาชิกในชุมชนนี้จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดต่อกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีการสามัคคีธรรมที่แท้จริงด้วย ดังที่ มิลลาร์ด อิริคสัน อธิบายว่า “[การสามัคคีธรรมที่แท้จริง] ไม่ได้หมายถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางสังคมเท่านั้น แต่หมายถึง การมีความรู้สึกที่ใกล้ชิดและมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน การมีความเห็นอกเห็นใจและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน สิ่งทีบุคคลหนึ่งได้ประสบจะเป็นสิ่งที่ทุกคนได้ประสบด้วย ดังที่ เปาโล ได้กล่าวว่า “ถ้าอวัยวะหนึ่งเจ็บ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยเจ็บด้วย ถ้าอวัยวะอันหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะทั้งหมดก็พลอยชื่นชมยินดีด้วย (1 โครินธ์ 12 : 26)” (Millard J. Erickson, 1998 : p.1048)

3. คริสตจักร คือ พระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (คริสต์ศาสนาสอนว่า พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้แต่องค์เดียว แต่พระองค์ทรงดำรงเป็น 3 พระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์) (1 โครินธ์ 3 : 16-17; 6 : 19-20, เอเฟซัส 2 : 19-22)

ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระวิหารเป็นที่สถิตของพระเจ้าในโลกนี้ แต่ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ จุดศูนย์กลางของการสถิตของพระเจ้า คือ ชุมชนของผู้เชื่อ (Grenz, p.467) ดังนั้นนอกจากผู้เชื่อแต่ละคนจะเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ชุมชนของผู้เชื่อโดยรวมก็เป็นที่สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย คริสตจักรจึงได้รับฤทธิ์เดช การสอน และการทรงนำในการรับใช้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14 : 26 กิจการฯ 1 : 8) (Erickson, pp.1049-1050)

ความเข้าใจนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตคริสตจักรทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม กล่าวคือ สมาชิกของคริสตจักรแต่ละคนจะต้องเป็นผู้ที่พึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และคริสตจักรจะต้องทำหน้าที่ของพระเยซูคริสต์ต่อไปในโลกนี้ โดยพึ่งพาฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นพันธกิจที่คริสตจักรทำจะต้องสอดคล้องกับพันธกิจที่พระเยซูได้ทรงกระทำเมื่อพระองค์เสด็จมาเป็นมนุษย์

4. คริสตจักร คือ ครอบครัวของพระเจ้า

ผู้เขียนพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เน้นว่าครอบครัวในฝ่ายวิญญาณนี้เป็น ครอบครัวแห่งความรักและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เปาโลยืนยันความจริงนี้หลายครั้ง ในจดหมายฝากของท่าน อีกทั้งยังกล่าวถึงผู้เชื่อคนอื่นว่าเป็น “พี่น้อง” หรือ “ลูก” ของท่าน (เช่น 1 โครินธ์ 4 : 14 กาลาเทีย 4 : 19) ขอร้องกันที่กว่าพระเยซูคริสต์สั่งให้เหล่าสาวกรักซึ่งกันและกัน รวมทั้งอธิษฐานเผื่อให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน (ยอห์น 15 : 12-17; 17 : 20-21) ท่านเน้นเกี่ยวกับความรักทั้งในพระกิตติคุณและจดหมายฝากที่ท่านเขียนนั้น และกล่าวถึงผู้รับจดหมายของท่านโดยใช้คำว่า “ลูกทั้งหลาย” (1 ยอห์น 2 : 1, 12, 18) เปโตรกล่าวว่าชุมชนคริสเตียนคือครอบครัวของพระเจ้า (1 เปโตร 4 : 17) และเรียกยอห์นมาระโกว่า “บุตรของข้าพเจ้า” (1 เปโตร 5 : 13) ดังนั้นภาพนี้จึงช่วยให้เราเห็นอย่างชัดเจนว่าคริสตจักรคือ ชุมชนของผู้เชื่อที่อยู่รวมกันด้วยความรัก สนับสนุน และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

พันธกิจหลักของคริสตจักร

หลักการของพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับพันธกิจของคริสตจักรยังสามารถพบได้ใน “พระมหาบัพติศมา” (มัทธิว 28 : 18-20) และ “พระมหาบัพติศมา” (มัทธิว 22 : 37-39) ของพระเยซู จากพระคัมภีร์ทั้งสองตอนนี้ เราพบว่าพันธกิจหลักที่คริสตจักรจะต้องทำมีอย่างน้อย 5 พันธกิจ คือ (1) การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ (2) การสร้างสาวก หรือ การพัฒนาชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์ (3) การสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน (4) การนมัสการพระเจ้า และ (5) การรับใช้ผู้คนในสังคม (คูริค วอร์เรน, 2006) แม้ว่าคริสตจักรต่าง ๆ ในปัจจุบันอาจมีกิจกรรมที่แตกต่างกันไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของตน แต่ทุกกิจกรรมจะต้องมุ่งไปสู่พันธกิจหลัก 5 ประการนี้

1. พันธกิจการประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ

ในตอนต้นของพระมหาบัพติศมาพระเยซูตรัสว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา...” (มัทธิว 28 : 19) ผู้ที่จะเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ได้ต้องเชื่อวางใจในพระองค์ก่อน ดังนั้นคริสตจักรต้องตอบสนองต่อพระมหาบัพติศมาด้วยการทำพันธกิจแรก

คือ การประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อ ก่อนอื่น สมาชิกของคริสตจักรต้องเข้าใจพระกิตติคุณ หรือ ข่าวประเสริฐเรื่องพระเยซูคริสต์ ซึ่งถือว่าเป็นแก่นแท้ของคริสต์ศาสนา คือ ความจริง 4 ประการที่ว่า (1) โลกนี้มีพระเจ้าผู้ทรงรักเมตตาคนมนุษย์ (2) ความบาปทำให้มนุษย์ถูกแยกจากพระเจ้า (3) พระเยซูคริสต์ทรงช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความบาปและความทุกข์ได้ และ (4) มนุษย์ต้องเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์ และสมาชิกของคริสตจักรต้องหมั่นประกาศความจริงนี้ ให้กับผู้ที่ยังไม่เชื่อในพระเจ้า

2. พันธกิจการสร้างสาวก หรือ การพัฒนาชีวิตผู้เชื่อให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์

พันธกิจนี้ต่อเนื่องจากพันธกิจแรก และเป็นใจความสำคัญของพระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ คริสตจักรไม่เพียงแต่ได้รับมอบหมายให้ประกาศพระกิตติคุณแก่ผู้ที่ยังไม่เชื่อเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาชีวิตของผู้ที่เชื่อแล้วให้มีคุณลักษณะของสาวกแท้ของพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้นไป ด้วย ดังนั้นคริสตจักรต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะตอบสนองต่อพันธกิจนี้ เช่น การจัดชั้นเรียนพระคัมภีร์สำหรับสมาชิกคริสตจักรในวัยต่าง ๆ การจัดการอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของคริสเตียน เป็นต้น

3. พันธกิจการสามัคคีธรรม หรือ การเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน

พระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์มีข้อความว่า "... ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์" (มัทธิว 28 : 19) พิธีบัพติศมา เป็นพิธีที่ผู้เชื่อได้เข้าส่วนในการตายและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูคริสต์ ได้ประกาศความเชื่อของตนเองต่อสาธารณชน และในขณะที่เดียวกัน ผู้นั้นจะได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนแห่ง ความเชื่อ ร่วมกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ดังนั้น พันธกิจหลักประการที่ 3 ของคริสตจักร คือ การสามัคคีธรรม หรือการเอาใจใส่ดูแลและเสริมสร้างชีวิตของกันและกัน กล่าวคือ คริสตจักรต้องเอื้ออำนวยให้สมาชิกทุกคนในชุมชนมีโอกาสดูแลซึ่งกันและกัน เสริมสร้างชีวิตของกันและกัน ผ่านทางกิจกรรม และกลุ่มย่อยต่าง ๆ ที่คริสตจักรจัดให้มีขึ้น เช่น คณะอนุชน คณะสตรี กลุ่มย่อยตามบ้าน เป็นต้น

4. พันธกิจการนมัสการพระเจ้า

พระเยซูคริสต์ว่า "จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อใหญ่และข้อต้น" (มัทธิว 23 : 37-38) พระมหาบัญญัติข้อแรกชี้ให้เห็นว่าผู้เชื่อต้องแสดงออกถึงความรักที่ตนมีต่อพระเจ้าในทุก ๆ ด้านของชีวิต ซึ่งสิ่งนี้คือหัวใจของการนมัสการพระเจ้าในคริสต์ศาสนา ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องดำเนินพันธกิจการนมัสการพระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ จัดการนมัสการพระเจ้าที่ช่วยให้สมาชิกมีโอกาสสรรเสริญพระเจ้าผ่านทางคริสต์ศาสนพิธีต่าง ๆ รวมทั้งช่วยให้สมาชิกเข้าใจ

ความหมายของการนมัสการที่แท้จริง นั่นคือ การมีชีวิตที่สรรเสริญพระเจ้าผ่านทางทุกสิ่งที่ทำให้ทุกแห่งที่ไป

5. พันธกิจการรับใช้ผู้คนในสังคม

พระมหานักบุญข้อที่สองมีใจความว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22 : 39) ดังนั้น คริสตจักรจำเป็นต้องส่งเสริมให้สมาชิกมีส่วนในการรับใช้ผู้คนในสังคมโดยเฉพาะผู้ที่ขัดสน และถูกกดขี่ข่มเหงจากสถานการณ์และจากบุคคลต่าง ๆ ซึ่งการรับใช้เหล่านี้ต้องมีพื้นฐานมาจากความรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองที่มีได้มีสิ่งใดแอบแฝง รวมทั้งต้องเป็นการรับใช้ที่แสดงออกเป็นการกระทำอย่างแท้จริง

คริสตจักรท้องถิ่นสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย

สภาคริสตจักรในประเทศไทยประกอบด้วยคริสตจักรภาค 19 ภาค ตามสถิติ ณ เดือนธันวาคม 2009 สภาคริสตจักรมีคริสตจักรท้องถิ่นรวมกันทั้งสิ้น 687 แห่ง มีหมวดและศาลาธรรม 478 แห่ง รวมกันเป็น 1,165 แห่ง ตั้งอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย คุณภาพชีวิตและประสิทธิภาพในการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นเหล่านี้เป็นที่มาและตัวบ่งชี้ถึงความเข้มแข็งและการเกิดผลในการดำเนินงานของสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ความหมายและลักษณะเฉพาะของคริสตจักรท้องถิ่น

คริสตจักรเป็น “ชุมชน” ของผู้คนที่มีความเชื่อศรัทธาในพระเยซูคริสต์ มีประสบการณ์กับพระคริสต์ และชีวิตได้รับการเปลี่ยนแปลงจากพระองค์ เป็นชุมชนที่บ่มเพาะ เลี้ยงดูเกื้อกูลกัน และกันให้แต่ละคนมีชีวิตเจริญเติบโตขึ้นเยี่ยงพระเยซูคริสต์มากขึ้นทุกวัน และเกิดผลตามพระประสงค์ของพระองค์ การขับเคลื่อนชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักรไปในทิศทางที่ถูกต้อง ย่อมส่งผลต่อความเจริญเข้มแข็งของตัวคริสตจักรเอง และมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชุมชนที่คริสตจักรตั้งอยู่ แต่ถ้าคริสตจักรท้องถิ่นขับเคลื่อนชีวิตและทำพันธกิจไปผิดทิศผิดทาง ย่อมยังผลให้เกิดการชะงักงันในการเจริญเติบโต ความเข้มแข็ง และการเกิดผลในชีวิตของคริสตจักร อีกทั้งผู้คนในชุมชนคริสตจักรไม่รับการบ่มเพาะเสริมหนุนให้มีชีวิตจิตวิญญาณที่มีคุณภาพและคุณค่าอีกด้วย

อัครทูตเปาโลได้เปรียบเทียบชุมชนคริสตจักรเป็นเหมือนอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายเดียวกันที่เชื่อมโยงเกาะเกี่ยวทำงานสัมพันธ์สอดคล้องและหนุนเสริมกันและกัน และยังให้ภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า อวัยวะแต่ละอวัยวะต่างมีความคุณค่าและความสำคัญทั้งสิ้น จะขาดอวัยวะใดไม่ได้ และย่อมส่งผลกระทบต่อกันและกัน ท่านกล่าวว่าอวัยวะหนึ่งเจ็บทั้งร่างกายก็เจ็บไปด้วย และแต่ละอวัยวะย่อมมีศักยภาพ ความสามารถ และหน้าที่เป็นพิเศษของคน โดยมีพระเยซูคริสต์เป็นศีรษะ เป้าหมายสูงสุดของคริสตจักรคือ การกระทำตามพระประสงค์ของพระเยซูคริสต์

คริสตจักรเป็นชุมชนที่เสริมสร้างและพัฒนาคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ให้เป็นผู้ที่กระทำพันธกิจที่คริสตจักรได้รับมอบหมายจากพระองค์ ผู้เชื่อแต่ละคนจึงเป็นผู้ที่กระทำพันธกิจด้านต่าง ๆ ของคริสตจักรตามศักยภาพ ความสามารถ ทักษะอันเป็นของประทานจากพระเจ้า การทำพันธกิจดังกล่าวแต่ละคนแต่ละกลุ่มจะกระทำอย่างประสานเชื่อมโยงกับผู้เชื่อคนอื่น ๆ และกลุ่มอื่น ๆ ในคริสตจักรซึ่งเป็นร่างกายเดียวกันในพระเยซูคริสต์ และให้ชีวิตรับการเปลี่ยนแปลงจากพระองค์ ให้พระคริสต์เป็นแก่นหลักหรือสรวงในชีวิตของคน ชีวิตมีเป้าหมาย คุณค่า ความหมาย และยังนำไปสู่การพัฒนาเสริมสร้างให้มีคุณภาพชีวิตในทุกมิติ ยังผลกระทบต่อการเสริมสร้างชีวิตชุมชนที่มีคุณภาพอีกด้วย

จุดประสงค์ของการมีคริสตจักรท้องถิ่นในสังคมโลก

การที่มีชุมชนคริสตจักรมีชีวิตอยู่ในสังคม โลกนั้นก็เพื่อการพัฒนาเสริมสร้างชีวิตคนในสังคมโลกมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีความหมายตามความเชื่อและหลักการหลักคิตในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ ซึ่งคริสตจักรมีภารกิจหลัก ดังนี้คือ

- 1) เป็นสื่อกลางนำผู้คนให้มาหา รู้จัก และยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นสรวงในชีวิต
- 2) เป็นสมาชิกในครอบครัวคริสตจักร ครอบครัวของพระเจ้า
- 3) ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างจากคริสตจักรให้เป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ คือมีชีวิตเยี่ยงพระคริสต์ขึ้นทุกวัน และเจริญเติบโตขึ้นเป็น “ผู้ใหญ่ในพระคริสต์” (มีวุฒิภาวะทางความเชื่อศรัทธา)
- 4) ได้รับการสอน ฝึกหัด และหนุนเสริมให้ทำพันธกิจคริสตจักรด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพ ความสามารถ และทักษะที่มีในชีวิต อันเป็นของขวัญประทานจากพระเจ้า
- 5) ได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนจากชุมชนคริสตจักรให้เข้าไปในสังคมโลก เพื่อเป็นตัวแทน หรือ “ทูต” ของพระเยซูคริสต์ เป็นเหมือนแสงสว่างสำหรับสังคมโลก กล่าวคือดำเนินชีวิตในสังคมโลก ในฐานะเป็นผู้นำข่าวดีของพระเยซูคริสต์ เข้าไปในชีวิตของผู้คนและสังคมเพื่อตอบสนองต่อชีวิตที่ทุกข์ยาก ถูกทอดทิ้ง ไร้ที่พึ่ง อู้ง่วงวาน สิ้นหวัง รู้สึกอ้อยอิ่ง ไร้ความหมาย ให้ได้พบกับคำตอบใหม่ในชีวิต จากพระเยซูคริสต์ ที่จะเปลี่ยนชีวิตให้มีคุณค่า ความหมาย และมีความหวัง

ตัวชี้วัดคุณภาพของคริสตจักรท้องถิ่น

ดังนั้น การวัดความเจริญเติบโตและความเข้มแข็ง (ความสำเร็จ) ของคริสตจักรจึงมีตัวชี้วัดที่

- 1) เป็นชุมชนที่มีความรักเมตตา อบอุ่นด้วยสามัคคีธรรม
- 2) เป็นชุมชนที่ทุ่มเทลงลึกในการเสริมสร้างพัฒนาสมาชิกแต่ละคนให้เป็นสาวกของพระคริสต์
- 3) เป็นชุมชนที่แข็งแรงขึ้นด้วยการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ และผ่านกระบวนการศาสนพิธี
- 4) เป็นชุมชนที่เจริญเติบโตขึ้นด้วยการมีชีวิตในการรับใช้กันและกัน รับใช้ชุมชน สังคม รับใช้ในงานและพันธกิจ ของคริสตจักร
- 5) เป็นชุมชนที่เข้มแข็งและมั่นคงด้วยการส่งสมาชิกคริสตจักรแต่ละคนเข้าไปในชุมชน/สังคมโลกเพื่อเป็นเกลือและแสงสว่างของพระคริสต์แก่ผู้คนในสังคมโลก เพื่อนำทุกคนให้เข้ามารู้จัก ยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นสรณะในชีวิต

การศึกษาวิจัยชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น

ถ้าจะให้คริสตจักรท้องถิ่นในประเทศไทยปัจจุบันเป็นคริสตจักรที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาวิจัยถึงรากฐานที่แท้จริงของคริสตจักรตามความเชื่อและหลักการหลักคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์คริสตจักรเพื่อให้เห็นภาพรวมทางความเชื่อศรัทธา และหลักการที่ชัดเจน เพื่อนำไปเป็นฐานรากในการพัฒนาปรับเปลี่ยน และเสริมสร้างคริสตจักรท้องถิ่นไทยในปัจจุบัน จากสภาพชีวิตคริสตจักรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันสู่การเป็นคริสตจักรที่มีชีวิตและทำพันธกิจตามหลักการในพระคัมภีร์ ทั้งนี้หลักเชื่อศรัทธาและหลักการชีวิตและการทำพันธกิจคริสตจักรตามพระคัมภีร์ย่อมเป็นหลักที่มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง แต่วิธีการ รูปแบบ สามารถปรับเปลี่ยน ได้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตคริสตจักร/สังคมนั้น ๆ

ที่ผ่านมายังไม่พบว่ามีการศึกษาวิจัยถึงชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นว่าอยู่ในสภาพเช่นไร แดกต่าง หรือสอดคล้องตามความเชื่อศรัทธาและหลักการหลักคัมภีร์ของพระคริสต์ธรรมคัมภีร์และคริสต์ศาสนศาสตร์มากน้อยแค่ไหน และมีปัจจัยเงื่อนไขอะไร จึงทำให้คริสตจักรท้องถิ่นมีชีวิตและสภาพการทำพันธกิจอย่างที่เป็นอยู่ ดังนั้น คณะผู้ศึกษาวิจัยจึงเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าวในเชิงคุณภาพ เพื่อสามารถนำผลการศึกษาวิจัยใช้ในการวางแผนงานชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยพื้นฐานเพื่อให้ได้ข้อมูลและความเป็นจริงของ คริสตจักรท้องถิ่นในเขตพื้นที่สูงชาติพันธุ์กะเหรี่ยงในพื้นที่เป้าหมาย ซึ่งสังกัดคริสตจักรภาคที่ 10 แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพและ คุณภาพในชีวิตและการขับเคลื่อนพันธกิจของคริสตจักร บนหลักเชื่อของพระคัมภีร์ และหลักการ ทางคริสต์ศาสนศาสตร์

PAYAP UNIVERSITY